

KALĖDŲ ŠVIESOMS MIRGANT

Kun. B. B. DANIS

Kiekvienais metais, baltom snai-
em krintant iš padangių ir miestam
skęstant spalvotų šviesų jūroje, pasi-
irsta bažnyčių bokštuose Kalėdų vi-
lurnakčio varpai. Jų išskilmingai dre-
bantįs gaudesys užlieja kalnus ir s-
lėnius, laukus ir namus. Skambančio
vario aidas pabudina tada kiekvieno
žmogaus širdį, primindamas jam, kad
Gruodžio 25-ji diena yra pašvęsta
kaip Kristaus, Jo Bažnyčios Įsteigėjo
Gimtadienis!

Gilioje senovėje tuo pat metu pago-
niškasis pasaulis irgi savotiškai džiū
gaudavo, garbindamas saulės deivę
Mitrą, pajutęs, kad šviesa nežūva tam
sybėse, kad žiemos metu, sutrumpėju-
sios dienos, pradeda ilgėti ir eiti š-
viesyn. Krikščionybei nugalint pago-
niškąjį pasaulį, Popiežius Leonas Di-
dysis (440-461) atkreipė visų dėme-
sį į netikusį šviesos deivės garbini-
mą ir pasauliui priminė, kad Kris-
tus, žmonijos Išganytojas, yra "tik-
roji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną
žmogų, ateinantį į šį pasaulį" (Jon. 1:
9). Tuo būdu palaipsniui buvo sugria-
utas Mitros garbinimas ir jo vieton
įvestas Kristaus užgimimo paminėji-
mas.

Kristaus atėjimas į šį pasaulį pasi-
rodė žmonijai kaip pats svarbiau-
sias istorinis įvykis, ir ji, nurėdama
ši įvykį pabrėžti ypatingu būdu, aplei-
do senąjį laiko skaičiavimo būdą nuo
Romos miesto įkūrimo. Kristui gi-
mus, žmonijai nušvito naujas laikotar-
pis ir skaičiuoti įvesta nauja tvarka.
Pagal senąjį laiko skaičiavimo būdą,
Kristus gimęs 748 ar 749 metais nuo
Romos miesto įkūrimo. Atmetus šį
senovinį kalendorių, visi istoriniai į-
vykiai pradėta skaičiuoti nuo Krist-
taus užgimimo.

Kristaus gimimas Betliejuje yra
tikras ir aiškus Dievo meilės ir Jo
gailėstingumo įrodymas: "Dievas
taip mylėjo pasaulį, kad davė savo
viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kurs į
Jį tiki, nežūtų, bet turėtų amžinąjį gy-
venimą" (Jon. 3:16). Amžiais lauktojo
Mesijo pasirodymas mūsų žemėje
yra pati didžiausioji dangaus dovana
kurios gali pavydėti net Angelai dan-
guje! Žmonija, suprasdama ir įver-
tindama šią Dievo Dovaną, greičiau-

siai ir pati įvedė šį gražų paprotį ka-
lėdų metu dalytis dovanomis.

Nors Mozė, senovinis Izraelio tau-
tos vadas, Pranašai ir Patriarchai
vaizdavo būsimąjį Mesiją Asmens
ir Jo Karalystės tikrąją prigimtį, ta-
čiau kieto sprando izraelitas Kristaus
Asmenyje panorą matyti žemiškąjį
valdovą, kurs išgelbėtų savo tautą iš
tada siautusios Romėnų priespaudos,
ir, išugdęs savoje tautoje nepaprastą
galybę, duotų jai progos viešpatuoti
visame pasaulyje nesibaigiančiais
šimtmečiais. Bet, kadangi Kristus ir
Jo mokslas neatitiko faraziejų ir Rai-
to žinovų troškimams, Jis buvo pa-
smerktas ir prikaltas prie kryžiaus

Nors išrinktoji Izraelio tauta ir pa-
smerkė savo Mesiją, tačiau Jo pa-
siuntinys ir mokslas neliko sunai-
kinti: Kalvarijos Kalne Kryžius su-
blizgėjo didesne ir galingesne šviesa

negu tie spinduliai, kuriuos bėrė iš
aukštybių nuostabi Betliejaus Žvaigž-
dė. Dar prieš mirsiant Kristus išpra-
našavo, sakydamas: "Kai būsiu pa-
keltas aukštyn nuo žemės, visa pa-
trauksiu prie savęs" (Jon. 12:32). Iš
tikrųjų, Izraelio vietą Kristaus Baž-
nyčioje užėmė seniau buvusios pago-
niškos tautos. Izraelis, išsižadėjęs
tikrojo Mesijo, iki pat šiol vis tebe-
laukia žemiškai suprasto galiūno -
naujojo Mesijo, bet tokios nesulauks!
Tik Kristuje išsipildė pirmiesiems
žmonijos Tėvams duotieji pažadai ir
visos kitos pranašystės, o Jo šven-
tas gyvenimas, stebuklai ir nuosta-
bus mokslas įtikinamai kalba, kad
Kristus yra Dievo Sūnus, lauktas pa-
sirodant žemėje nuo pat žmonijos
pradžios ir Jame yra sudėtos mūsų
viltys ir užtikrintas išganymas!

**MIELIESIEMS SKAITYTOJAMS, RĖMĖJAMS, IR BENDRADARBIAMS
LINKIME LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ IR LAIMINGŲ 1982 METŲ**

SEMANARIO MŪSŪ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Mėtinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 1.000,00 Atskiro numerio kaina Cr\$. 20,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 25 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 32 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 40 Dol. Į tolimus kraštus 50 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 4.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 2.000,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr\$. 100,00
Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.
Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "Francesco Gavénas" vardu.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 48

MEČISLOVO JŪREVIČIAUS TEISMAS

1. M. JŪREVIČIUS organizavo ir vadovavo procesijai 1979 liepos 27 d. iš Meškuičių į "Kryžiaus kalną".

Šiaulių raj. LDT VK savo pažymoje nurodo, kad gauti leidimą dėl procesijos į LDT VK niekas nesikreipė ir toks leidimas nebuvo duotas.

Liudytojas E. ŽULPA parodė, kad 1979 liepos 22 d., iš ryto, į Vidaus reikalų skyrių pradėjo skambinti vairuotojai, kurie skundėsi, kad procesija trukdo eismui. Nuvykęs į vietą, įsitikino, kad procesija tikrai trukdo transporto darbui, pažeidžia viešąją tvarką. Procesijos organizatorius įspėjo Vykdomojo komiteto pirmininkas, o taip pat ir jis. Tačiau grupiniai veiksmai nutraukti nebuvo. Kadangi procesija sudarė grėsmę saugiam eismui, buvo priverstas uždaryti judėjimą tuo keliu, kuriuo vyko eiseną.

Liudytojas V. PLUNGĖ parodė, kad jis fotografavo procesiją iš Meškuičių į "Kryžiaus kalną". Matė, kaip vadovavo žemo ūgio vyriškis, pražilusiais plaukais, su akiniais, apsirengęs juodu kostiumu. Iš V. PLUNGĖS paimtos 2 fotojuostos, iš kurių padarytose fotonuotraukose matosi M. JŪREVIČIUS kaip organizatorius ir vadovas.

Liud. L. LUKOŠEVIČIUS parodė, kad matė, kaip Meškuičių šventoriuje anksčiau nematytas vyras, žemo ūgio, pražilusiais plaukais, su akiniais, apsirengęs tamsios spalvos kostiumu, susirinkusius rykiavo į koloną, davinėjo nurodymus, paliepus, mokė kitus, kaip elgtis eitynių metu. Apylinkės Vykdomojo komiteto pirmininkas A. JOZIKIS jį įspėjo. Procesijoje buvo apie 500

žmonių, priekyje nešė kryžių.

Iš pateiktų atpažinti asmenų M. JŪREVIČIŪ atpažino, kaip procesijos organizatorių ir vadovą.

Analogiškus parodymus davė liud. G. JUODZEVIČIUS ir V. GENTIS.

G. JUODZEVIČIUS ir V. GENTIS taip pat atpažino M. JŪREVIČIŪ, kaip procesijos organizatorių ir vadovą.

Liud. A. JUZIKIS parodė, kad Meškuičių bažnyčios šventoriuje susirinko daug privažiavusių žmonių. Iš jų išsiskyrė žemo ūgio žmogus, pražilusiais plaukais, su akiniais, apsirengęs juodu kostiumu, kuris viską organizavo: davinėjo įvairius nurodymus, surikiavo visus į koloną, kiti jo nurodymų klausė. Kadangi leidimo tokiais procesijai niekas nebuvo davęs, tai jis, kaip LDT VK pirmininkas, organizatorius įspėjo. Nežiūrint į tai, grupiniai veiksmai buvo toliau tęsiami: garsiai giedodami, nešdami kryžių, procesijos dalyviai iš Meškuičių keliu nuėjo link Jurgaičių pilialnio.

Liud. J. TIKNIUS ir S. JOKUBAITIS parodė, kad procesiją organizavo ir jai vadovavo žemo ūgio vyriškis, pražilusiais plaukais, su akiniais. Savo veiksmu, kaip organizatoriaus ir vadovo, nenutraukė ir tada, kai buvo perspėtas VK pirmininko JUZALIŪNO.

II. 1979 rugpiūčio 26 d. iš Tytuvėnų į Šiluvą buvo suorganizuota maldininkų eiseną, kurioje dalyvavo apie 1.000 žmonių.

Raseinių raj. LDT VK savo pranešime nurodo, kad gauti leidimą praveisti minėtą maldininkų eiseną į Raseinių raj. LDT VK niekas nesikreipė ir toks

Gražių Kalėdų švenčių ir laimingų Naujų Metų visiems bičiuliams, parapijiečiams ir pažįstamiems.

tėvų jezuitų vardu linki

T. Petras Daugintis

leidimas nebuvo duotas.

Liud. A. MIKALAIŠKAS parodė, kad nors leidimo procesijai nebuvo gauta, 1979 rugpiūčio 26 d. įvyko tikinčiųjų procesija iš Tytuvėnų m. bažnyčios į Šiluvą. Eisenai kirtus "Tarybų gatvę, visiškai sutriko transporto eismas. Einantys garsiai giedojo. Jis, kaip Tytuvėnų apyl. VK pirmininkas per garsiakalbį visus įspėjo, kad eitynės draudžiamos ir liepė išsiskirstyti. Pakartojo tai 3 kartus.

Liud. V. NAVICKAS parodė, kad procesija iš pradžių visiškai nutraukė eismą "Tarybų" gatvėje, einantys kolonoje procesijos dalyviai garsiai giedojo. Į įspėjimą nekreipė jokio dėmesio.

Panašius parodymus davė ir liud. V. MIŠEIKIS.

Liud. A. VEZNIAKAS parodė, kad eiseną organizavo ir dalyvaujantiems vadovavo bei nurodinėjo anksčiau nematytas vyriškis, žemo ūgio, pražilęs, su akiniais. Pateikus vienodo amžiaus su akiniais vyrų fotonuotrauką, jų tarpe ir M. JŪREVIČIAUS, A. VEZNIAKAS atpažino M. JŪREVIČIŪ kaip organizatorių ir vadovą.

Liud. D. GAIŽUTIS parodė, kad eiseną organizavo ir jai vadovavo anksčiau nematytas vyriškis su akiniais. Procesiją trukdė eismui, kėlė triukšmą. Fotonuotraukoje atpažino M. JŪREVIČIŪ, kaip organizatorių ir vadovą.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despeje, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

Analogiškus parodymus davė liud. JONAITIS. Jis taip pat fotonuotraukoje atpažino M. JŪREVIČIŲ, kaip eisenos organizatorių ir vadovą.

Liud. J. JONIKA parodė, kad procesija trukdė eismui. Stebėdamas eiseną atkreipė dėmesį į organizatorių ir vadovą: tai buvo vyriškis, žemo ūgio, su akiniais. Fotonuotraukoje atpažino M. JŪREVIČIŲ, kaip tą organizatorių ir vadovą.

Analogiškus parodymus davė liud. JUODZEVIČIUS ir V. GENTIS.

G. JUODZEVIČIUS ir V. GENTIS taip pat atpažino M. JŪREVIČIŲ, kaip procesijos organizatorių ir vadovą.

Liud. A. JUZIKIS parodė, kad Meškuičių bažnyčios šventoriuje susirinko daug privažiavusių žmonių. Iš jų išsiskyrė žemo ūgio žmogus, pražilusiais plaukais, su akiniais, apsirengęs juodu kostiumu, kuris viską organizavo: davė nurodymus, surikiavo visus į koloną, kiti jo nurodymų klausė. Kadangi leidimo tokiai procesijai niekas nebuvo davęs, tai jis, kaip LDT VK pirmininkas, organizatorių įspėjo. Nežiūrint į tai, grupiniai veiksmai buvo toliau tęsiami: garsiai giedodami, nešdami kryžių, procesijos dalyviai iš Meškuičių keliu nuėjo link Jurgaičių pilialknio.

Liud. J. TIKNIUS ir S. JOKUBAITIS parodė, kad procesiją organizavo

ir jai vadovavo žemo ūgio vyriškis, pražilusiais plaukais, su akiniais. Savo veiksmu, kaip organizatoriaus ir vadovo, nenutraukė ir tada, kai buvo perspėtas VK pirmininko JUZALIŪNO.

II. 1979 rugpiūčio 26 d. iš Tytuvėnų į Šiluvą buvo suorganizuota maldininkų eiseną, kurioje dalyvavo apie 1.000 žmonių.

Raseinių raj. LDT VK savo pranešime nurodo, kad gauti leidimą praveisti minėtą maldininkų eiseną į Raseinių raj. LDT VK niekas nesikreipė ir toks leidimas nebuvo duotas.

Liud. A. MIKALAIŠKAS parodė, kad nors leidimo procesijai nebuvo gauta, 1979 rugpiūčio 26 d. įvyko tikinčiųjų procesija iš Tytuvėnų m. bažnyčios į Šiluvą. Eisenai kirtus "Tarybų" gatvę, visiškai sutriko transporto eismas. Einantys garsiai giedojo. Jis, kaip Tytuvėnų apyl. VK pirmininkas per garsiakalbį visus įspėjo, kad eitynės draudžiamos ir liepė išsiskirstyti. Pakartojo tai 3 kartus.

Liud. V. NAVICKAS parodė, kad procesija iš pradžių visiškai nutraukė eismą "Tarybų" gatvėje, einantys kolonoje procesijos dalyviai garsiai giedojo. Į įspėjimą nekreipė jokio dėmesio.

Panašius parodymus davė ir liud. V. MIŠEIKIS.

Liud. A. VEZNIAKAS parodė, kad

vadovavo bei nurodinėjo anksčiau nematytas vyriškis, žemo ūgio, pražilus, su akiniais. Pateikus vienodo amžiaus su akiniais vyrų fotonuotraukas, jų tarpe ir M. JŪREVIČIAUS, A. VEZNIAKAS atpažino M. JŪREVIČIŲ kaip organizatorių ir vadovą.

Liud. D. GAIŽUTIS parodė, kad eiseną organizavo ir jai vadovavo anksčiau nematytas vyriškis su akiniais. Procesiją trukdė eismui, kėlė triukšmą. Fotonuotraukoje atpažino M. JŪREVIČIŲ, kaip organizatorių ir vadovą.

Analogiškus parodymus davė liud. J. JONAITIS. Jis taip pat fotonuotraukoje atpažino M. JŪREVIČIŲ, kaip eisenos organizatorių ir vadovą.

Liud. J. JONIKA parodė, kad procesija trukdė eismui. Stebėdamas eiseną, atkreipė dėmesį į organizatorių ir vadovą: tai buvo vyriškis, žemo ūgio, su akiniais. Fotonuotraukoje atpažino M. JŪREVIČIŲ, kaip tą organizatorių ir vadovą.

Liud. A. RIMELAITIS parodė, kad procesija uždarė eismą Tytuvėnų m. "Tarybų" gatvėje ir todėl jis negalėjo pravažiuoti.

Liud. A. SIMKEVIČIŪTĖ ir V. GLEVECKAITĖ parodė, kad procesija trukdė eismui.

GIRCKUS & CIA. LTDA.

AUDINIŲ FABRIKO SAVININKAI

ANTANAS IR GĖNĖ
GIRCKUS

klientams, giminėms, draugams ir pažįstamiems

linki

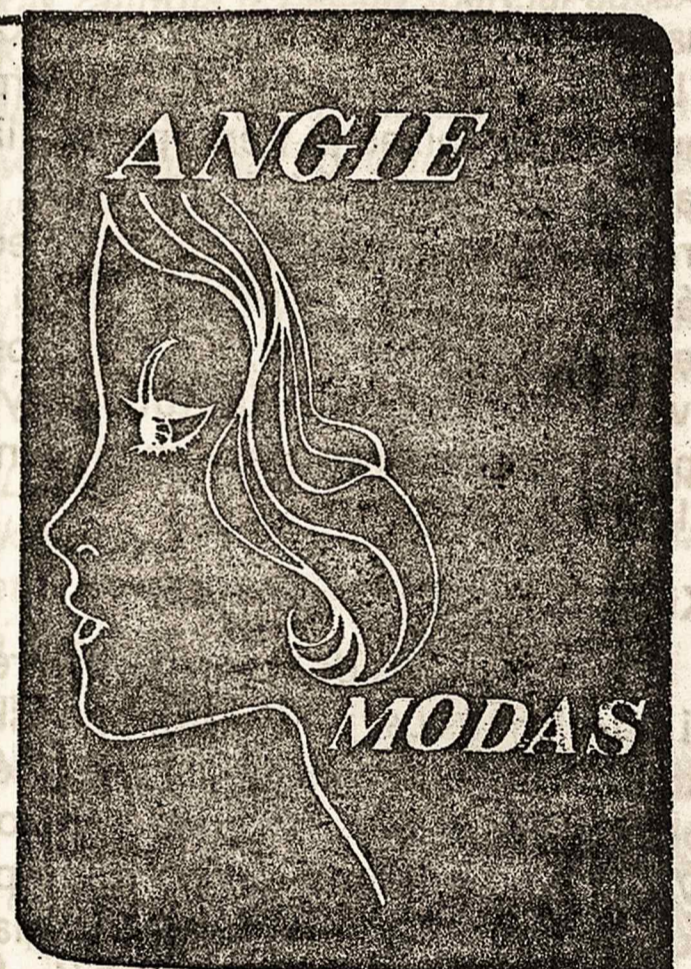
LINKSMŲ palaimos KALĖDŲ
pilnų laimingų bei
sėkmingų NAUJŲ METŲ

ANGIE modas

Rua Solon, 365 — Fones: 221-6339 221-6831 — Bom Retiro
CEP 01127 - São Paulo - Capital

SIUVAME ŠILKINES SUKNELES IR MADINGUS RŪBUS MOTERIMS

DARBINGAS VLIKo SEIMAS CLEVELANDE

AURELIJA BALAŠAITIENĖ

Pabėgėliai Austrijoje

BALFo sekr. O. Jokūbaitienė patvirtino, kad BALFui Austrijos pabėgėlių reikalas yra žinomas ir kad BALFas jau konkrečiai "ištiesė savo brolišką pagalbos ranką". Ji taip pat perspėjo, kad BALFo šalpa dėl visiems suprantamų priežasčių negalinti būti visada skelbiama.

Kitas "karalienės žemės" atstovas A. Firavičius papildė A. Rinkūno pranešimą lietuvių pabėgėlių Austrijoje klausimu. Kanados vyriausybė įleisianti tam tikrą skaičių pabėgėlių, jei atsirastų, kas jiems sudarys reikiamas garantijas. Kanados LB posėdyje buvo diskutuojamas reikalas siųsti į Austriją savo atstovą, kad būtų sudaryti lietuvių pabėgėlių sąrašai. Dėl Seinų klausimo Kanados LB nutarė rašyti popiežiui memorandumą. Čia kalbėtojas paklausė: "Kodėl mūsų dvasiškija nesiunčia tuo reikalu delegacijos pas popiežių?"

J. Pažemėnas iš Niujorko pastebėjo, kad Austrijoje esančių pabėgėlių klausimas yra VLIKo interesų sferoje ir kad VLIKas privalo parūpinti lėšų iš tarptautinių organizacijų tiems pabėgėliams paremti. Toliau kalbėtojas tvirtino, kad prel. L. Tulabos kelionė į Seinus nedavė jokių pozityvių rezultatų, tačiau grįžęs į Vatikaną tvirtinęs, kad Seinuose "viskas tvarkoj". VLIKas turys daryti spaudimą į katalikų hierarchiją Seinų klausimu.

Kiti klausimai

Klevelandiškis dr. H. Brazaitis kreipėsi į susirinkusius, prašydamas paaiškinti, kodėl VLIKe dalyvauja regijonalinės organizacijos, nors kūrimosi stadijoje VLIKas buvęs sudarytas politinių partijų pagrindu. Čia jis paminėjo Vilniaus ir Mažosios Lietuvos sąjungas. Kodėl VLIKe nesą žemaičių, suvalkiečių ir kitų atstovų? Argi Vilniaus kraštas ir Mažoji Lietuva nepriklauso Lietuvai?

Adv. J. Stiklorius iš Filadelfijos pareiškė, kad M. Lietuvos Rezistencinio Sąjūdžio negalima "lyginti su kupiškėnų klubu": Skirtumai tarp Didžiosios

ir Mažosios Lietuvos prasidėję nuo Vytauto Didžiojo laikų, ir M. Lietuva sudaranti specifinę problemą. Kada nors tarptautiniame forume bus keliamas Klaipėdos krašto klausimas. Jau prieš 20 metų tas reikalas buvo diskutuotas VLIKo posėdyje, sprendimas padarytas, ir nesą argumentų tam sprendimui pakeisti.

Klevelandietis Pr. Razgaitis kvietė lietuvius sujusti, kad lietuviai būtų ginami nuo neteisingų kaltinimų ir grasinimų deportacija, sudarant žydų persekiojimo bylas, pagrįstas falsifikuotų parodymų pagrindu. "Turime įieškoti būdų, kad mūsų pačių mokesčiai nebūtų naudojami melagingų dokumentų įieškojimui pas komunistus", tęsė jis, savo pastabas iliustruodamas konkrečiais pavyzdžiais.

J. Nasvytis paklausė, kokie pasirušimai daromi žmogaus teisių reikalu sekančioje konferencijoje.

Žmogaus teisės

Dr. K. Bobelis pabrėžė, kad istorijoje išliks tas faktas, jog JAV prezidentas J. Carteris turėjo didžiausią įtaką žmogaus teisių gynimo klausimui. Dabartinė administracija ta liniją tęsia toliau, keičia kryptį. Iki šiol žmogaus teisių klausimas ir sankcijos buvo taikomos dešiniojo bloko kraštams, ypač P. Amerikoje ir Azijoje. Dabartinė administracija tą klausimą suka į Rytų bloko pusę. Sekančiam žmogaus teisių forumui dar nesiruošiama, nes dabartinis nėra galutinai pasibaigęs – neprieita susitarimo dėl asmens ir religinių teisių. Sekančios konferencijos laikas ir vieta dar nežinomi. Kalbėtojas taip pat nurodė, kad JAV Valstybės Departamentas duoda išsamų pranešimą apie dokumentų falsifikaciją – originalų negalima atskirti nuo falsifikato. Laikas imtis akcijos ginti lietuvius nuo diskreditavimo. Tuo bandoma sumažinti mūsų įtaką, kaip gerai organizuotos etninės grupės, į savo krašto politinį gyvenimą.

Dėkodamas kalbėtojui, pirm. A. Kasulaitis pastebėjo, kad lietuviai skundžiasi negaudami šventųjų pripažinimo. "Lietuvių tauta turi daugiau šventųjų,

negu visą pasaulį sudėjus. Tūkstančiai partizanų ir kovotojų, už mūsų tautos laisvę ir Bažnyčią paaukojusią savo gyvybę, yra šventi". Jo žodžius palydėjo me entuziastingais plojimais.

Prof. Ėringio žodis

Paskutiniu metu į dalyvius prabilo prof. K. Ėringis, savo trumpame žodyje pabrėždamas tragišką lietuvių tautos padėtį. Jei skundžiamasi lietuvių rusinimu Lietuvoje, tai Rytprūsiuose ir Gudijoje lietuviai esą visai suniekinti. Čia jis šiltai paminėjo neseniai mirusį profesorį Ivanauską, kuris labai rūpinosi lietuviškos inteligentijos Gudijoje prieaugliu, lietuvių jaunuolių mokslu, bendrabučiais ir t.t. Kalbėtojas sutinka, kad rusai lietuvius laiko tautine mažuma, nors lietuviai savame krašte, yra savo tautos kamienas. Tik už savo krašto ribų, kaip antai Amerikoje, lietuviai yra tautinė mažuma. Kalbėtojas kvietė VLIKą giliau rūpintis tomis problemomis ir ruošti ateičiai.

Pirmasis posėdis

Jau nuo 9 v. r. lapkričio 7 d. didžioje Lietuvių Namų salėje būriavosi seimo dalyviai su pavardžių kortelėmis prie švarkų atlapų, spaudos atstovai ir svečiai. Registraciją tvarkingai ir maloniai tvarkė Beatričė Natkevičiūtė ir Dalia Orantaitė. Tarpduryje susitiko spaudos atstovai, įieškodami tinkamos vietos atsisėsti. Deja, niekas jais nesirūpino, kol pagaliau energinga Čikagos žurna-

**ŠV. KALĖDŲ
IR
NAUJU
MĖTŲ**

**GIMINĖMS, PAŽĪSTAMIĖMS IR
BIČIULIAMS**

linki

Aleksandras ir Marytė Bumbliai

Cartuchos para Lampadas Impressos em Geral

EMB. BUMBLIS LTDA.

TIPOGRAFIA BALTICA
rua eduardo leopoldo, 414 - tel. 92-3132 - s. p.

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE MŲ PRENUMERATĄ ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ – DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L. ?

VLIKO SEIMAS

listė Z. Juškevičienė, į talką pasikvietusi keletą simpatingų seimo atstovų, rado vienam stalui vietos netoli scenos. V. Rociūnas ("Draugas"), A. Balašaitienė ("Dirva" ir "Tėviškės Žiburiai") ir Zuzana Juškevičienė ("Naujienos") susimetė į vieną spaudos stalui patogų kampą.

Jei penktadienio vakare salė buvo beveik pilna, tai šį rytą joje bebuvo apie 50 asmenų. Buvo įdomu patirti, kad iš 45 seimo atstovų, atstovaujančių 15 VLIKą sudarančių organizacijų, į seimą atvyko net 42 atstovai.

Pirmą seimo posėdį pradėjo VLIKo Seimui Rengti Komiteto pirm. V. Jokūbaitis. Ta proga buvo paskelbtas garbės komitetas, kuriame dalyvauja Klevelando miesto burmistras George J. Voinovich ir abiejų lietuviškų parapijų klebonai. VLIKo pirm. dr. K. Bobelis, padėkojęs už paruošimo darbus ir vaišinimą, kvietė pradėti posėdį. Į seimo prezidiumą jis pasiūlė: pirmininku – A. Kasulaitį (LK Demokratų Sąjunga), vicepirmininkais – J. Stiklorių (M. Lietuvos Rezistencinis Sąjūdis) ir Marių Blyną (Lietuvos Atgimimo Sąjūdis), sekretoriais – M. Pranevičių (Soc. Demokratų Sąjunga) ir Vaclovą Mažeiką (Lietuvių Tautinis Sąjūdis). Į rezoliucijų komisijos sudarymą grupės buvo paprašytos paskirti savo atstovus, o į mandatų komisiją buvo pakviesti L. Girinis-Norvaiša, M. Valiukėnas, J. Ardys, S. Lazdinis ir A. Rinkūnas.

Prezidiumui užėmus vietas, posėdis buvo pradėtas malda, kurią sukalbėjo prel. J. Balkūnas, Prezidiumo pirm. A. Kasulaitis pakvietė atsistojimu pagerbti neseniai Brazilijoje mirusį dr. E. Draugelį, buvusį vieną iš Lietuvos valstybės kūrėjų ir seimų narį. Pasiūlyta darbotvarkė priimta be didelių pataisų bei diskusijų.

VLIKo seimą sveikino ALTos pirm. dr. K. Šidlauskas, PL Gydytojų Sąjungos vardu – dr. J. Valaitis, Ateitininkų Federacijos ir LK Susivienijimo – J. Laučka, Vilniaus Krašto Lietuvių S-gos – A. Misiūnas, M. Lietuvos Draugijos Čikagoje – dr. A. Regis, BALFo – O. Jokūbaitienė, Reorganizuotos LB – A. Juškevičius, LK Veteranų Sąjungos "Ramovė" – A. Jonaitis, Klevelando L.Namų – Z. Dučmanas.

(Bus daugiau)

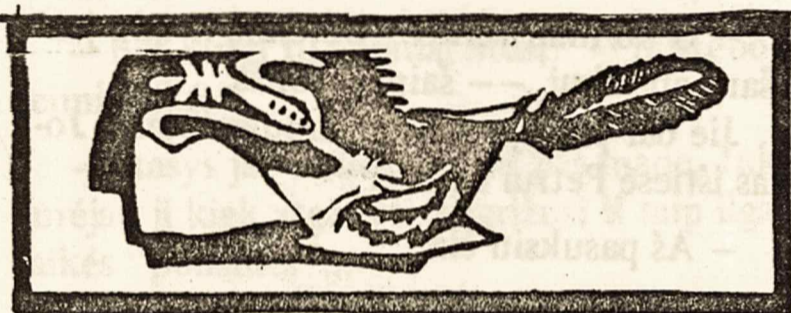
PLB-NĖS VALDYBA SVEIKINA

Jau keturiasdešimt antrą kartą sėdame prie Kūčių stalo ne laisvoje nepriklausomoje Lietuvoje, bet pavergti ir išblaškyti po visus pasaulio kraštus. Sėdame skaudančiomis širdimis, nes mūsų tautos kančios kelias dar nesibaigė. Tačiau mus drąsina ir viltingai nuteikia mūsų sesių ir brolių nepailstanti kova pavergtoje tėvynėje, pasireiškianti pogrindžio spauda ir tyliu atkakliu pasipriešinimu okupanto priespaudai.

Džiaugiamės ir laisvojo pasaulio lietuvių gyvastingumu. Sukaktuvinės Australijos Lietuvių Dienos, VII-tasis Pietų Amerikos Lietuvių Kongresas, Vasario 16-tosios gimnazijos 30 metų sukaktis, tradicinė Europos Lietuviškųjų Studijų Savaitė, IV-tasis Mokslo ir Kūrybos Simpoziumas Chicagoje – tai vis tie mūsų gyvenimo žiedai, įpinti į praėjusių metų vainiką. Pirmosios Lituanistikos Katedros laisvajame pasaulyje įsteigimas Chicagoje buvo iškilusias šių metų užmojis, kurio svarba ir reikšmė dar labiau išryškės kelyje į ateitį. Visa tai teikia paskatinimo ir drąsos viltingai žiūrėti į 1982-uosius metus.

Gimusio Kūdikio džiaugsmas ir ramybė teranda kelią į kiekvieno lietuvių širdį. Naujųjų metų tėkmėje dar stipriau liudykime savo tautinę ištikimybę pavergtai Lietuvai.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdyba

SKAITYTOJAI RAŠO...

Mielas kun. Urbaiti,

Labai ačiū už Jūsų malonų laiškutį jau senokai gautą. Tas laikas taip greit bėga. Velykoms buvote mūsų svečias, štai jau ir Kalėdos artinasi.

Pas mus nieko naujo neįvyko. Vokiečių televizija, kuri pranešė apsilankysianti praeitą Rugsėjo mėn., atidėjo kelionę ateinantiems metams. Bet laukiame ne užilgo Vokietijos ambasadoriaus iš La Paz (Bolivija). Ligoninės statybos darbai Guayara Merin (Bolivija) eina lėtai. Kalti financai.

Mūsų Vyskupas Dom Geraldo Verdier grįždamas iš Prancūzijos parsivežė kunigą, jau buvusį misijonierių Brazilijoje, kuris pasiliks kuriam laikui padėti pastoracijos darbe.

Senasis Vyskupas, Dom Reu grįžo iš São Paulo, pasveikęs.

Šiuo laiku mūsų ligoninė pergyvena didelius finansinius sunkumus. Administracija suka galvą koku būdu iš jų išsigelbėti. Reikia melstis, kad Visagalė Apvaizda ateitų į pagalbą.

Po karštos sausros, kuri užtruko keletą mėnesių, gamta dabar vėl buvo gausiai aprūpinta lietaus vandeniu. Dabar viskas žaliuoja ir begalo sparčiai auga.

Kun. Bendoraitis turėjo sveikatos problemas dėl aukšto kraujo spaudimo. Buvo Manaus pas specialistą. Gavo atitinkamų vaistų. Jeigu ne tie finansiniai galvosūkliai tai jaustųsi normaliai.

Iš Vokietijos atvažiavo mums pagelbėti viena lietuvaitė; vadinasi Raimunda.

Linkiu Jums ir visiems saleziečiams linksmy šv. Kalėdų ir laimingų Naujų Metų. Sveikinimai visiems draugams bei pažįstamiems.

Jūsų Ses. M. Ksavera

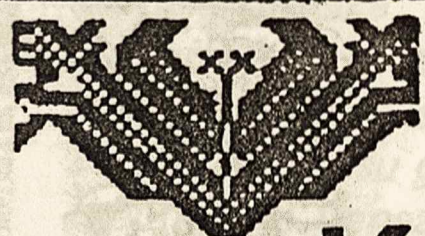
Linksmų Kalėdų Švenčių-

Laimingų Naujų Metų! LINKI

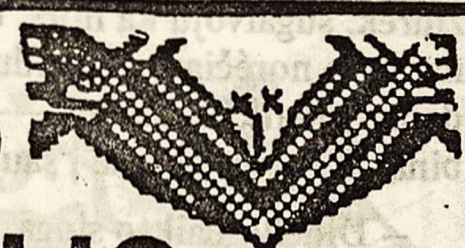
GIMINĖMS, DRAUGAMS ir KLIENTAMS
FÁBRICA DE GUARDACHUVAS

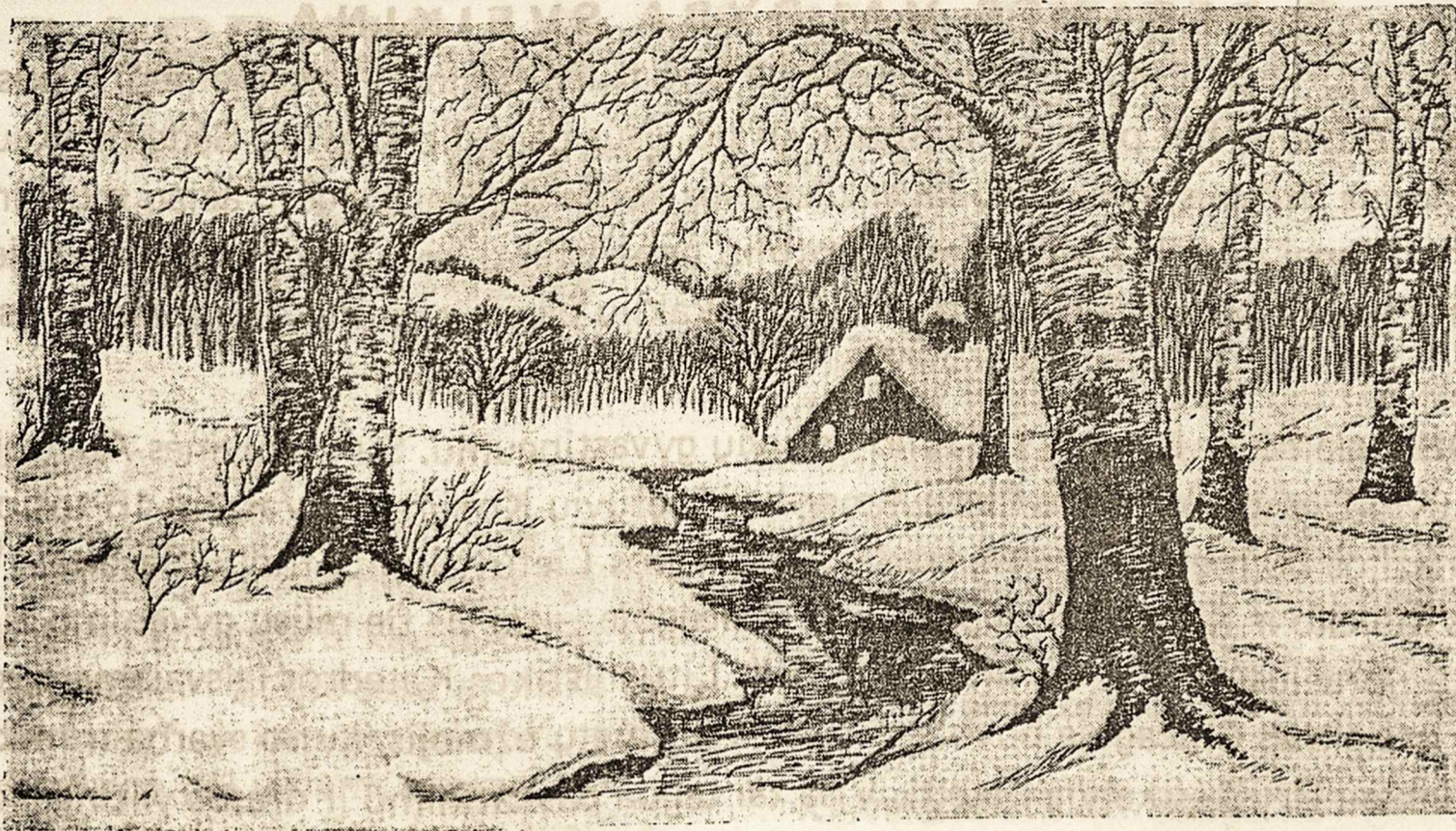
VICENTE VITOR BANYS LTDA.

RUA COELHO BARRADAS', 104 - Fone: 274-0677 - São Paulo - Vila Prudente

PIRKITE LIETUVIŠKUS
KALĖDINIUS SVEIKINIMUS

KALĖDŲ BURTAI

V a i z d e l i s

Halina Didžiulytė Mošinskienė

Lietuvoje gruodžio mėnesį dienos trumpos. Tik prašvito, jau vėl sutemos slenka iš visų kampų, slenka ilgais šešėliais ir čia pat naktis apgaubia visą šalį. Užsižiebia miestų gatvėse šviesos, rodos, dienos kaip nebuvo. Čia pat šaltis pradeda gnybti nosį, rankas; kiekvienas skuba greičiau pasislėpti namuose, sušilti prie įkūrento pečiaus sienelės.

Du draugai, Jonas ir Petras, grįžo apšviestomis gatvėmis namo. Jų patenkinti veidai švytėjo; abudu nešėsi rankose pirkinų ryšulėlius. Aštrus vėjas švilpė tarp apnuogintų šakų, dulkindamas smulkutėmis snagėmis, badančiomis kaip adatėlėmis įraudusių praeivių veidus.

– Žiūrėk, kaip anksti šiais metais šaltis ima siausti, – pastatydamas apykaklę iškošė pro dantis Petras.

– Ehe, atrodo, kad naktį ims pustyti, – atsiliepė Jonas užtraukdamas giliau ausinę kepturę.

– Taigi, kur striuka – ten trūksta. . . – vėl sušnypstė Petras.

– Tai gal kuro nepasirūpinai laiku?

– Gavau savo normą, bet jei bus dideli šalčiai, vargiai ar užteks iki žiemos galo.

Nedejuok be laiko. Dabar turi kuo susišildyti ir džiauškis. Toliau – pamatysi. Dar nežinai, ar šaltis laikysis – ramino Jonas.

– Matai, Jonai, tu vis kitaip galvoji, gal todėl tau visur geriau sekasi.

– Nežinau, ar geriau. Tik kiekvieno menkio neimu į širdį: yra – gerai, nėra – irgi gerai. Svarbu sveikata, o visa kita vėliau ateis. Dejavimas nieko nepadeda. Reikia savo išmone gyventi. Tad gyvenu, kaip išmanau, – įtikinėjo Jonas draugą, kurio nosis jau buvo gerkai nuo šalčio paraudusi.

– Rodos ir man išmonės netrūksta, bet žiūrėk, sugalvoju ką nors, tai vis ne taip išei-
na, kaip norėčiau, – atsiduso Petras, patraukdamas smarkiai nosimi. – Va, sloga jau kabina. . . – nusičiaudė į sauja.

– Didelio daikto sloga. Gydoma praeis per dvi savaites, negydoma per keturiolika dienų, – nusijuokė Jonas, gnaužydamas šalančius pirštus kišenėje.

– Et, tu vis juokies, – numojo Petras.

– O ko man verkėti? Užtenka ir taip jau ašarų aplinkui, – šaipėsi Jonas.

Jie dar paėjęjo galiuką drauge. Staiga Jonas ištiesė Petrai dešinę:

– Aš pasuksiu čia.

– Tai neini namo? – nustebė draugas.

– Ne. Jau senai žadėjau aplankyti senuką Rubšį ir vis man neišeidavo. Šiandieną prisiminiau jį darbe, nei pats nežinau kodėl. Užsuksiu, sakau, grįždamas.

– Nebijai, – sušnabzdėjo Petras.

– O ko bijoti? negi jis koks nusikaltėlis?

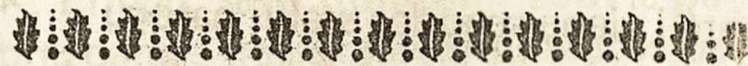
– Ne nusikaltėlis, bet, žinai, buvęs tremtinis. . . Dar kas gali pasekti. . .

– Juk ir aš turiu savųjų tremtyje. Jie irgi niekuo neprasikalto. Juos bent laiškeliu aplankau. O čia, pašonėje, vienai vienas, visų užmirštas, baigias savo gyvenimą. – Kalbėjo Jonas pusbalsiu.

Sveikiname kun. PETRĄ R. . .
Šį, gimtadienio progą, linkime
sveikatos ir ištvermės tęsti pra-
dėtus darbus.

Casa Verde Lietuviai

– Bet tu jį prisimeni? – lyg provokuodamas sušnabzdėjo Petras.

– Žinoma. Protingas, inteligentiškas žmogus, visada toli numatantis, visada skaitantis. Daug teko jaunystėje iš jo pasimokyti. . . Nė iki rytojaus Petrai. Jonas lengvai paspaudė draugo pirštiniuotą ranką ir įsuko į silpnai šviestą skersgatvį.

Petras, dar kiek pastovėjo, kažko neramiai apsidairė ir nuskubėjo namų link.

Jonui Stulgiui grįžus namo, pirmas žmonos klausimas buvo: “Ar parnešei vakarienių ką prašiau?”

Jonas pradžioje norėjo teisintis, kad pamiršęs, bet prisiminęs paskutinius profesoriaus žodžius, jis viską papasakojo žmonai, kaip buvo. Moteris pradžioje jaudinosi, barė už neat-sargumą, bet sužinojusi, kad jų vakarienė buvo atiduota visų užmirštam senukui, apkabino vyro pečius ir sušnabzdėjo: “Sėsk, Jonuk, prie stalo. Tuoju ir vaikai pareis iš susirinkimo. . .”

Įlėjęs į valgomąjį, Jonas rado akinančiai baltai uždengtą stalą. Ant jo buvo padėta tik keli iš pečiaus ištrauktų šližikų bliūdelis, aguonų pieno ašotis, kimšta žuvis, silkė ir spanguolių kisieliūs. . . Prieš šeimininko vietą ant vienintelės jų turimos krištolo lėkštelės, – kaip paklydęs dangaus plaštakės sparnas, audros suplėšytas, – išlėjos švęsta plotkelė – ostijos dalelė.

– Ir tu prisiminei. . . – vos ištarė Jonas jausdamas, kad jo gerklę smaigia nenumaldomas ašarų kamuolys. Jis apkabino žmonos pečius.

KALĖDŲ ŠVENČIŲ IR NAUJŲJŲ 1982 METŲ PROGA

SVEIKINAME

Juliją ir José Joteika Galvão, Angelą Joteikaitę, Birutę ir Stasį Ger-
vetauską, kūmą Albiną Stankevičiūtę, kūmus Joną ir Sofiją Gudele-
vičius ir taip pat jų gerbiamas šeimas.

Olga Vasiliauskaitė Penedo Marcos
ir šeima

LINKSMŲ
ŠV. KALĖDŲ ir džiugių
NAUJŲ METŲ

giminėms, draugams ir pažįstamiems
linki –

Algirdas ir Elena
BAUŽIAI

Argi aš galėčiau pamiršti. . . – atsakė tyliai moteris glausdama galvą prie vienintelės atramos.

Jono virpanti ranka glostė žmonos žilstančius plaukus. Jis ilgesingu žvilgsniu išžiūrėjo į jos geras, ištikimas akis, kurios šį vakarą buvo taip panašios į tas, kurias jis matė profesoriaus kambaryje, tarp kuklių, tamsių rėmų. . .

Tuo metu sugrižo vaikai. Jie nieko nelaukdami puolė prie padengto stalo, bet motina juos sulaikė. Tėvas sukalbėjo tyliai trumpute maldą ir laužė plotkele.

– Prisiminkime, prisiminkime visus tuos, kurie šį vakarą negali laužyti plotkelės. . . – skardžiai nuskambėjo tarp keturių sienų.

Motina nubraukė vogčiomis ašara, vaikai rimtai žiūrėjo į tėvą.

Staiga pasigirdo stiprus beldimas į duris. Visi sustingo. Tėvas pašoko, kaip įgeltas. Motina čia pat paslėpė šližikus, liepdama vaikams valgyti ramiai tai, kas yra ant stalo.

Išėjęs į prieškambarį, Jonas ne savu balsu paklausė:

– Kas ten?

– Milicija. Atidaryti.

Jis jautė, kaip pakirto kojas. Smilkiniuose kalė šimtai plaktukų. Atidaryt, neatidaryt. . . Nejaugi, nejaugi Petras būtų jį įdaves. . . Mintys švysčiojo žaibo greičiu.

Vėl pasibeldė. Vėl suriko.

Jonas drebančia ranka atidarė duris. Jo veidas liko kreidinys ir gerklė išdžiūvo, kai jis pamatė du nepažįstamus užsmaugtom kepurėm ir pastatytom apykaklėm vyrus.

– Pats būsi Jonas Stulgis? – paklausė pirmasis, žengdamas per slenkstį.

– T-t-taip. . . – vos ištarė Jonas.

Antrasis irgi įėjo. Jonas stovėjo prisiglaudęs prie sienos, visomis jėgomis stengdamasis suvaldyti drebančius sąnarius.

– Uždaryt duris. – paliepė antrasis keistai kimiu balsu. Jonas paklusniai jas uždarė.

Nepažįstamieji sunkiai žengė virtuvės linkui. Tik dabar Jonas pastebėjo nepaprastą tylą namuose, kuriuose taip klaikiai bildėjo sveitimų batų žingsniai. Jis sekė paskui juos. Įėjus virtuvėn, vienas jų užrakino duris, ir staiga abudu vienu mostu nusiėmė kepures.

Atpažindamas draugą Jonas suriko:

Artinantis Šv. Kalėdų ir Naujų 1982 metų proga aš ir mano vyras sveikinam visą "Mūsų Lietuva" personalą, linkėdami kuo geriausios kloties, kad išlindus iš slegiančių skolų, Paliekame su geriausiais linkėjimais iš Venezuelos.

A. Vaisiūnienė

– Petrai, O kad tave šimtas. – ir nustebeš pažiūrėjo į kitą ateivi.

– Stasys. – isteriškai šaukdamas puolė į brolio glėbį.

– Taigi, berods, šiandieną Kalėdų naktis. . . atėjome pasveikinti. . . – juokėsi Petras, nusiėmė apsiaustą.

Čia duryse pasirodė ir Jono žmona ir smalsūs vaikų veideliai.

– Stasys. . . puolė moteriškė prie ateivio, užmiršdama čia pat esantį Petrą. – Ty gyvas? – beprasmiai svebeldžiodama žiūrėjo į Stasio akis.

– Kaip matote gyvas ir sveikas. Skubėjau, kad šį vakarą galėčiau pagaliau su jumis praleisti drauge.

– O kad tave bala, Petrai. Kas galėjo tikėti, kad tu mums tokią staigmeną paruoši? – plodamas draugui per petį juokėsi atsipeikėjęs Jonas.

– Taigi, nors kartą pasisekė ir man įvykdyti tai, ką sumaniau.

– Bet kurgi tu suradai Stasį? – nustebo šeiminkė.

– Stasys jau kelios dienos pas mane. Juk turėjau jį kiek atganyti, sugrižusį iš taip ilgalaikės "poilsinės" . . .

Susėdus visiems prie stalo, be viso paruošto prisidėjo dar ir rūkytos žuvies bei dvi bonkos vyno – taip jau buvo Petro numatyta.

Valandos slinko nepaprastai greitai, kaip ir visos laimės valandos. Vaikai nebeatlaikė ir prigulė kur kas sau.

Stasys pasakojo ir pasakojo. Tik kiekvienas stebėjosi, kad jis niekuo nesiskundė, ir nei sykio neužsiminė apie tą vietą, iš kurios jis grįžo. Tik vienam Jonui buvo aišku, prisiminus profesoriaus žodžius:

– Niekada neklausinėk apie praeitį nei vieno tu, kurie iš ten sugrižo.

Miestas jau seniai nutilo nakties poilsui. Gatvėse įsiutęs vėjas varė į užkampius sniego pusnis. Senuko profesoriaus rūsio langeliai išsipuošė fantastiškais šalnos lapais kaip tik ta-

da laimingos staigmenos įkaitintas Jonas rodė savo žmonai ir broliui gautą iš profesoriaus dovaną, kurioje jis savo ranka buvo įrašęs: "Nepaprasti yra Kalėdų nakties burtai".

LINKSMU * KALĖDŲ
&

LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

GIMINĖMS, PAŽĪSTAMIEMS IR
BIČIULIAMS

linki

Stepas Urbietis

Su šventėm sveikinam Mūsų Lietuva redakciją ir administraciją, Parapijų visus kunigus, plačią Joteikų giminę ir visus mūsų mielus draugus ir prietelius.

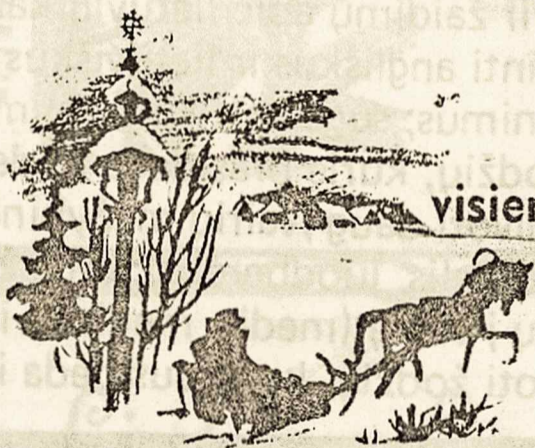
Jūsų visų pasiilgę

Vincas ir Onutė Kuliešiai

-Geriausii linkėjimai šv. Kalėdų
ir
Naujų Metų proga

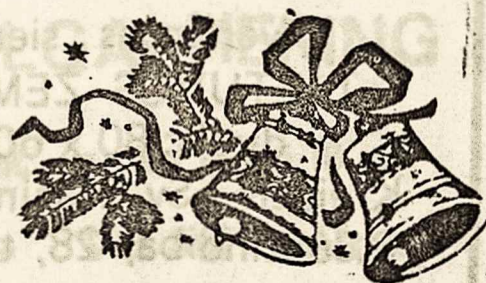
visiems klientams, bičiuliams ir pažįstamiems

Eliria ir Valentinas
Beividai

J. BUTRIMAVIČIUS
LINKI

Linksmu Šv. Kalėdų ir
Laimingu Naujųjų Metų.

SKAUTAI

BRAZILIJOJE

BRANGINKIME LIETUVIŲ KALBĄ

Lietuvių kalbos klausimas tremtyje svarbus. Skautų sąjunga, kaip ir kitos organizacijos, turės kreipti vis daugiau dėmesio į kovą už lietuvių kalbą.

Jaunimas dažnai kalbasi angliškai, net studentai gerokai pamaišo; namuose išmokyti paprastų žodžių neužtenka.

Viename skiltininkų sąskrydyje paaiškėjo, kad iš 10 palapinių, kuriose gulėjo 24 dalyviai, 10 min. po tylos signalo viena palapinė kalbėjo lietuviškai, dvi visai tylėjo, o septynios angliškai.

Priežastys

Jų daug: mažai progos lietuviškai kalbėti, "virtuvinių" žodžių nepakanka; kartais nėra pavyzdžio vyresniųjų tarpe.

Daug jaunuolių neturi progos ar noro išmokyti daugiau. Daugumas neužtenkamai skaito ir rašo.

Svarbiausia, kad bendrai nėra pagarbos lietuvių kalbai. O tai kyla iš to, kad daugeliui gėda būti lietuviu svetimųjų tarpe.

Kodėl lietuviškai?

Lietuvių Charta labai gražiai išreiškia:

Lietuvių kalba lietuviui yra tautinė garbė.

Ji yra mūsų nuosava kalba. Kalba sena savo forma, graži, įdomi (taip ją aprašo įvairios enciklopedijos). Ji mokliškai svarbi.

Lietuvių kalba yra turtas, kurį gavome iš tėvų ir kurį "lietuvis perduoda ateities kartoms, kad amžinai gyventume". (Liet. Charta).

Vien to turėtų pakakti. Kiekvienas suaugęs lietuvis, ypač studijavęs, turi mokėti gražiai kalbėti, rašyti ir skaityti. O tai neįmanoma be pastovaus lavinimosi.

O kaip bus su išlaisvinta Lietuva? Ar reikės gėdytis grįžti?

Kova už lietuvių kalbą

Keli sumanymai.

Vieneto vadovai ir vyresnio amžiaus

skautai turi pastoviai savo tarpe ir su jaunesniaisiais kalbėti gryną lietuvių kalbą.

Kartais gerai pavartyti žodyną, ar lietuvių kalbos Vadovą, ar Enciklopediją ir surasti naują žodį, kurį būtų galima vartoti, pvz., abaras — sakais aptekusi ir todėl nudžiūvusi pušies medžio dalis.

Daug padeda skaityti — knygų galima rasti. Jaunesniems įdomios Krėvės apysakos ir padavimai, vyresniems jo dramos ir kt. Gerai išmokyti daugiau eilėraščių.

Reikia palaikyti lietuvių spaudą rašiniiais ir lėšomis. Jos užsakyti į namus ir į būklą ir skaityti.

Vadovai turi ištisai raginti jaunesnius lietuviškai kalbėti, duoti mažas bet tinkamas pastabas; patarti, kodėl svarbu ir garbinga lietuviškai kalbėti.

Kalbos istorijos ar kiti panašūs pašnekesiai apie gramatiką, literatūrą ir kt. labai naudingi.

Vieneto vadovai gali pasitarti su tėvais ir tuo būdu skautus smarkiau paveikti. Gerai ir draugų paprašyti padaryti pastabą tam, kuris visiškai netvarkingai kalba: abu pasitaisys.

Svarbu neduoti progos nelietuviškai kalbėti — ar kartu būti, ar netoli stovėti, nejučiomis prižiūrėti, kad prie užsiėmimų, darbų ir kt. lietuviškai kalbėtų.

Prieš užsiėmimą vadovai žino visus pavadinimus lietuviškai. Jiems gerai žinoti mokyklos terminus lietuviškai, kad kalba būtų gryną.

Jeigu žymūs žmonės pareiškia, kad sava kalba kalbėti garbė, būtina ją pranešti ir aptarti.

Vyresnius sudomins leidinėlis Gimtoji kalba, kuriame iškeliami ir atskomi įvairūs įdomūs kalbos klausimai. Kiti domėsis arba gali būti sudominti Lituanistikos Institutu Fordhamo universitete vasaros metu.

Yra ir žaidimų apie lietuvių kalbą. Sugretinti angliškus ir lietuviškus žvėrių pavadinimus; sugalvoti kiek galima daugiau žodžių, kurie prasideda raide é ar ū; sugalvoti daug įvairių mažiųjų žodžių (žirgelis, juodberėlis); arba žodžių panašių į vieną (medis, mediena ir kt.); sugalvoti žodžių, kurie susideda iš 6 rai-

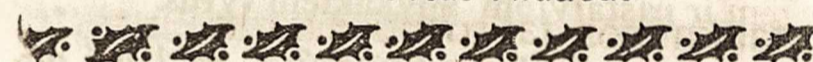
džių; kaip kitaip vadinasi, pvz., stalas (skobnys); parašyti po vieną žodį, kuris prasideda skirtinga abėcėlės raide; surašyti atskiras raides į žodžius; ir kt.

("Budžiu")

Iš Porto Velho siunčiu geriausias linkėjimus visiems kurie dar mane prisimena — kad Kalėdų šventė atneštų daug džiaugsmo, sveikatos ir Dievo palaimos.

Vitas Kiaušas

Stasys Gečas

KALĖDŲ RYTA

Sniego žvaigždutės ankstyvą rytą
Sklandėsi padangėje visur,
Kai mes skubėjome pasveikinti Jį,
Ką tik gimusį Rytuose kažkur.

Mes tylūs, susigūžę nuo šalčio,
Žingsniavome svetimomis gatvėmis
Kur varpų gaudimas kvietė,
Kur skambėjo Tyliosios Nakties
giesmė...

Čia mes dar vis svetimi žmonės,
Išsilgę tėviškės laukų ir kluonių...
Meldžiame Tave, Viešpatie, užgimusį
Leisk mums greičiau sygrįžti
Į tėviškės laukus.

VENHA EMBEBEDAR-SE DE... ALEGRIA!

"REVEILLON" - 81/82

PROMOÇÃO: JUVENTUDE LITUANA
LOCAL: SALÃO DO GINÁSIO SÃO MIGUEL ARCANJO VILA ZELINA
RESERVAS por fones: 63-9343, 215-4746, 274-1886, 273-3224.

Animação: CONJUNTO RENASCENÇA

PARDUODAMAS

vertingas sieninis
LIETUVOS ŽEMĖLAPIS

dydis: 80 x 60 cm

Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

SPAUDOS ŠVENTĖ

PADĖKA

Širdingai dėkojame visiems, kurie prisidėjo prie MŪSŲ LIETUVOS šventės pasisekimo. Ypatinga padėka kun. Juozui Šeškevičiui, Šv. Juozapo Vyrų Brolijai, Lietuvių Katalikių Moterų Draugijai, Antanui Golskiui ir jo birbynių mokyklai.

ŠPAUSDINTO ŽODŽIO ŠVENTĖ

Gruodžio 13 buvo lietuviško spausdinto žodžio diena. Per pamaldas kun. Pr. Gavėnas išryškino gilią ŽODŽIO – spausdinto žodžio – „paslaptį“.

„Ir Žodis tapo kūnu...“ – skelbia gilioji šv. Jono Evangelija.

Dievo Žodis, Dievo mintis – pats nematomas, neapčiuopiamas Dievas sumaterialėjo, tapo matomas, girdimas, apčiuopiamas žmogus.

Ir ši gilioji paslaptis, ir ši evangelija, lengviau pasiekė mus, nes buvo parašyta – tarsi įkūnyta medžiagoj. Tai rašto, tai knygos, tai spaudos paslaptis – ir paskirtis.

Ir mūsų poetas, Eduardas Mieželaitis (Čia Lietuva, Vilnius, 1968), dainuoja:

*Tu davei man duoną
ir davei man žodį...*

*Tu davei man kūną
ir davei man sielą...*

*Tu man ištiesei dosnią
motinos ranką...*

*Ir ištiesus ranką, pasakei:
– Čia bus tavo duona...*

*Bet ir, ištiesus ranką, pasakei:
– Čia bus tavo knyga...*

*Ir knyga bus tavo
kasdieninė duona...*

*Tai kas bus mano duona? – klausiasi
poetas. Ir tęsia:*

Bliovė mano avelės.

*Aš stovėjau ant kelmo
ir, apsižiojęs karklo dūdele,
švilpavau strazdo skerco...*

*Paskui pasidėjau knygą ant kelmo
tarsi ant stalo. Verčiau
baltus jos puslapius,
duoną kramčiau...*

O tu dainavai man lopšinę:

– Baltos lankos,

juodos avys, –

kas išmano,

tas jas gano...

Aš ganiau savo baltas avis.

Ir jos manęs klause.

*Aš nemokėjau juodų avelių
ganyti – juodos neklausė...*

*Pabiro ant baltos knygos
juodi duonos trupiniai –
lygiai tokie, kaip juodos raidės.
Ir aš paklausiau:*

– Duonos grūdeli,

kas tave sėjo?

kas užaugino?

kokį tu speigą,

kokį tu vargą

pakėlei, kol mus užauginai? ...

Grūdas atsakė:

– Sėjo artojas,

žemė augino,

žiemą pakėliau,

užaugau, kad jus pamaitinčiau...

Žiūrėjo iš baltos knygos

*juodos raidės – lygiai tokios,
kaip duonos juodi trupiniai...*

Ir aš paklausiau:

– Žodžio grūdeli,

kas tave sėjo?

Kas užaugino?

Kokį tu speigą,

kokį tu vargą

pakėlei, kol mums užaugai? ...

Žodis atsakė:

– Sėjo poetas,

žemė augino,

žiemą pakėliau,

vargą pakėliau;

užaugau, kad jus pamaitinčiau:

“... imkiet manį ir skaitykiet. ...”

Ir aš paėmiau ir skaičiau...

Nurijau duoną kaip žodį,

Nurijau žodį kaip duoną.

Ir žodis man tapo duona.

Kasdienine mano duona.

Ir tęsia poetas:

*Grūdas niekad negali numirti –
nebus kūnui duonos.*

*Žodis niekad negali numirti –
nebus sielai duonos.*

Ir auga pasėtas lietuviškas žodis:

Nuo žemės daigo iki saulės...

Didelis, iki žvaigždžių užaugo

žodis, kurį pasėjo pirmoji knyga.

Šiandien lietuviškos spaudos diena. Tai ne tik medžiaginis priminimas mūsų vienintelio Brazilijoj laikraščio bėdų. Tai nors trumpas apmąstymas to seno lietuviško žodžio paslapties – žodžio, kuris nuo amžių glūdumos, per šimtmečius ir tūkstantmečius, lyg kokios paslaptingos jūros banga, atplaukia ir pasiekia net ir mus. Ko jis nematė, ko nepatyrė tas lietuviškas žodis? .

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ

LINKI

GIMINĖMS, PAŽĪSTAMIEMS IR KLIENTAMS

Julijis ir Stasė

INGAUNIS

*Linksmų Sv. Kalėdų ir
Laimingų Naujųjų Metų!*

Linki

DRA. HELGA HERING

PRIIMA NUO 8 iki 12 val. ir nuo 14 iki 18 val.

AV. EULINA, 99 – Vila Sta. MARIA

*Augo žodžiai –
saulės išnokinti, sodrūs, svarbūs,
duona kvepiantys ir kvepiantys žeme...*

...
*prakaito ir ašarų čia prisigėrę,
nudažyti verkiančios širdies krauju...*

...
*ir prasimušę pro usnj ir pro svėrę –
niekas neįveiks, nebeišmindžios jų.*

*Vešlūs žodžiai,
šaltj, speigą, lietu, gruodą, vėją
žemėje įveikę, amžinai gyvuos. . .*

...
*karžygiškai mūsų priešą nugalėję,
nugalėtojai sugrižę iš kovos ...*

...
*žygių didvyriai, kovų herojai,
veržęsi į mūsų nuoga krūtine...*

...
*Jūsų narsios raidės atsistoja
kaip karių paminklai prieš mane.*

*Brandūs žodžiai –
mano duona, duona kasdieninė, –
man be jos gyvenimas nykus. . .*

*Amžiai žodžiams,
laisvės žygių didvyriams, nupynė
ąžuolo žaliuosius vainikus.*

*Ir girdžiu dabar kiekvieną sykį,
versdamas pageltusius lapus,
žodj: . . . imkiet mani ir skaitykiet. . .
su kuriuo ir gulsiu į kapus. . .*

Mūsų senas kaimas išlaikė pasauliui
šį didžiausią pasaulinės vertės paminklą –
senąją lietuvių kalbą.

Knygnešiai gabeno iš užsienio spausdintą
lietuvišką žodj – knygą ir laikraštį, ir švietė
mūsų kaimą.

Dar nesant mokykloms, mūsų senos močiutės
išmokė mūsų senelius ir prosenelius skaityti
iš spausdintų lietuviškų maldaknygių.

Lietuviškas žodis išliko gyvas, augo ir
tobulėjo dėlto, kad buvo spausdinamas.

Tas lietuviškas žodis ir šiandien nelaisvas
ir varžomas mūsų brangioj Tėvynėj. Spausdinto
žodžio svarbą gerai žino mūsų tautos engėjai. Ir
todėl neleidžia viešai pasireikšti laisvai lietuviškai
spaudai – ji nugrūsta į pogrindį.

Tačiau čia, nor išviivoj, bet laisvam krašte,
tas senas lietuviškas žodis, "kvepiantis duona
ir kvepiantis žeme", gali laisvai klestėti ir
nevaržomas jeiti į mūsų namus.

Jis ateina paprastas, kukluti, kaip senas
lietuviškas žodis.

Ateina apsisiautęs lietuviško laikraščio apdaru.
Ateina pasivadinęs MŪSŲ LIETUVA.

Jis nieko kito iš mūsų nenori, kaip tik kád būtų
priimtas ir skaitomas.

O jei jis, sumaterialėjęs dėl spausdintos formos
ir popieriaus, yra reikalingas ir finansinės paramos –
tai jau ne

BRAZILIJOS LIETUVIŲ LAIŠKAS TĖVYNĖS KANKINIAMS

Per Spaudos Šventę daugelis šventės dalyvių pasirašė laišką, kuris buvo pasiųstas į
Lietuvą mūsų laisvės kovotojams kaliniams. Čia to
laiško tekstas, kuris bus taip pat perduotas per
Vatikano radiją.

*São Paulo, Brazilija
1981 metų Kalėdos*

Brangusis Tėvynės Kankiny,

*Kai laisvas pasaulis džiaugiasi artėjančiom
Kalėdų šventėm ir Naujųjų Metų išvakarės
mums neša viltį atgauti užslopintą mūsų
Tėvynės laisvę, mes, Brazilijos lietuviai,
jungiamės mintimis su Tavim, brangusis
Tėvynės Kankiny.*

*Kai Kalėdų Naktį džiugiai gaus varpai,
skelbdami gimusį Atpirkėją, prisiminsime,
kad Tu regėsi tik šaltas kameroduris. Ir tą
valandą nors mintimis būsimi su Tavimi,
ir kartu – Tu ir mes – prisiminsime, kad
Tėvynė yra nemari, ir kad nei kalėjimai,
nei tremtis, nei žmogaus laisvės atėmimas
nesustabdys kovos už Tėvynės laisvę.*

*Sveikiname Tave ir Tau siunčiame nors
mažytį mūsų saulės spindulėlį. Ir kartu
dalinamės viltimi, kad Tėvynė, už kurią
Tu aukoji savo gyvenimą, netrukus bus
laisva.*

Brazilijos lietuviai

Seka parašai

paties žodžio, o vien tik technikos reikalas. Visų
mūsų reikalas.

Taigi ir mums, kaip poetui, lietuviškas žodis
tebūnie mūsų kasdienė duona. Mums, ir mūsų
vaikams.

Nurijau duoną kaip žodj.

Nurijau žodj kaip duoną.

Ir žodis man tapo duona.

Kasdieninė mano duona.

Kun. Pr. Gavėnas

Halina Mošinskienė

"SPAUDOS BALIUN" ATILANKIU

Ar tai buvo balius? – Anais laikais kai mes buvome "jauni ir gražūs", Lietuvoje baliiai būdavo rengiami vakare, publika pasipuošdavo baliniais rūbais ilgos suknelės, blizgantys mirgantys puošalai moterų, vyrai su smokingais, baltais marškiniais su "drugeliu" pakalėje. Visi išsidabinę pagal išmonę ir išgalę. – Orkestras pradėdavo balių – "Spaudos balius" valsu. Gal klystu, bet valso melodijos pagrindu buvo populiarī daina: "Sunku gyventi žmogui ant svieto" ... – Gal kitų atmintis geriau išsilaikiusi, tai iš anksto prašau atleisti "paklydimą".

S. Pauly, man atvykus 1953 m. ir įjungus į "M.L." savaitraščio bendradarbes, kai redaktoriumi buvo Mons. Prelatas P. Ragažinskas, V. Zelinos klebonas, teko metų bėgyje dalyvauti tuose "spaudos baliuose", kurie būdavo ruošiami Seselių Pranciškėčių gimnazijos salėje su menine programa. Menu, kad net man teko vieną tokį vaidinimą režisuoti, kurį pati buvau sukūrusi paskaičius "Drauge" feljetoną – „Kultūrinė Misija“. – Pagrindines roles vaidino tada – V. Tatarūnas, J. Bagdžius, Monika Jonavičiūtė, p-lės Šimonytės ir kt. – Tai buvo 1957 m. IV.29.

Kitas toks „balius“ buvo surengtas su vaidinimu, kurį irgi teko režisuoti, tai 1962 m. XII.31 d. – Naujų Metų išvakarėse ir buvo suvaidinta Sofijos Čiurlionienės „Pinigėliai“, kur pagrindinėse rolėse vaidino: Al. Vinkšnaitis, jo dukra Nijolė, Vincas Tubelis, Jonas Bagdžius, Vikt. Tatarūnas, Vincas Bilevičius, Irena Skurkevičiūtė, Ona Sinkevičienė ir Irena Klišytė, Irena Šimonytė buvo sufleris. Vaidinimas publikai patiko, ir po jo sekė linksmas Naujų Metų sutiktuvių balius.

Šiandieną kiti laikai, kitokios nuotikos. Anot vienos tautietės išsireiškimo: „Niekam nebeįdomūs tie mūsų pasirodymai – vaidinimai scenoje...“ – vis dėlto jei yra vaidinimai, kaip būdavo ruošiami „Jaunimo dienos“ rugpiūčio

LINKSMŲ palaimos **KALĖDŲ**,
pilnų **NAUJŲ METŲ**,
laimingų bei
sėkmingų

klientams, giminėms, draugams ir pažįstamiems
linki –

JONAS BAGDZIUS

SONELMA – INDUSTRIA METALÚRGICA LTDA.

Rua Ministro Salgado Filho, 317

Vila Prudente tel. 273-1865

nén. įvesti kun. J. Šeškevičiaus ir turė-
 g išlikti tradiciniai, publika susirenka,
 suvažiuoja iš tolimiausių priemiesčių,
 net iš Jundiai ir Campinas.—

Deja, lyderiai paseno, nuvargo ir vi-
 ai j kitas sritis pasuko savo vairą. O be
 yderio — vadovo, tas vadinamas jauni-
 nas, kurių jau daugelis peršokę Kris-
 aus amžių, lieka nuošaliai apatiškas.

Lietuviškų organizacijų pagrindinė
 klaida visame veikime Brazilijoje, tai
 yra baimė Valdybos sąstatan įsileisti
 bent vieną kitą jauną narį su jo dabar-
 es pažiūromis į imigranto padėtį Bra-
 zilijoj, su nauja iniciatyva, kuri mums
 seniems" gali atrodyti „skaudi“, bet...

lieka vienas kelias į ateitį — „senų
 ordų" klubams laukti savitarpyje pasi-
 talinus „garbės diplomais" mirties, ar-
 ba įsileisti pro visus „plėšius" — gaivi-
 antį jaunystės vėjo polėkius, ir juos
 priimti kaip dabartį kurioje gyvename.

Tokie mano įspūdžiai atsilankius į
 pastarąjį „spaudos balių". Tai buvo ne
 balius, bet kuklūs pietūs sekmadienio
 popietėje, kuriuos paruošė L. K. Ben-
 druomenės moterys užprašytos „M. L."
 leidimo kolegijos. Čia pat darbavosi ir
 L. K. Bendruomenės Vyrų Brolijos pa-
 gelbininkai.

Svečių buvo graži gausa. Kadangi pa-
 vėlavau, dėl susisiekimo priemonių trū-
 kumo, neteko man girdėti svečio — bra-
 zilo kalbos, nei kitų kalbų, bet labai su-
 jaudino L. Bendruomenės pirmininko
 Jono Tatarūno kvietimas susirinku-
 siems pasirašyti po Sibire ir sovietiniuo-
 se kalėjimuose kalinamiems lietuviams
 šių šv. Kalėdų proga parašytų pasveiki-
 nimų.

Kiek mano atmintis siekia, tai įvyko
 pirmą kartą Brazilijos lietuvių bendruo-
 menėje. Pirmą kartą per 40 metų Lietu-
 vos vergijos. — Gaila, kad tai nebuvo pa-
 daryta, kai Katedroje minėjome Lietu-
 vių Tautos genocidą, ir nebuvo pasiū-
 tas oficialus raštas su ne vien lietuvių,
 bet ir brazilų parašais, kad būtų patei-
 sintas Brežnevo 350 tūkstančių išveži-
 mas į Sibiro konclagerius lietuvių, nie-

Iškilius Spaudos Baliaus svečias: dr. Paulo Zingg,
 S. Paulo Est. Žurnalistų Sąjungos pirmininkas
 kuo neprasikaltusių šeimų, atskiriant
 vyrus, žmonas, vaikus. — Remiantis Hel-
 sinkio Žmogaus Teisių traktatu.

Bet... grįžtame ir vėl prie „Spaudos
 baliaus". Viskas buvo gražu ir harmo-
 ninga. Kun. J. Šeškevičiaus paaukotas
 „jautukas" (nabagėlis.) visus pasotino
 daržovių gausa ir maionezu. Alaus už-
 teko nusipirkti.

Susitikome senai matytus draugus,
 išsikalbėjome. „M. L." skaitytojai atvy-
 ko iš Lapos, Anastacio, C. Verde ir kt.
 priemiesčių, net iš Santos. — Buvo jau-
 ku.

Išklausėme ir p. Golskio liet. instru-
 mentų kvartetą. Savo „disonansų" iš-
 pildymu nelabai priimtinas publikai,
 bet, tur būt taip dabar „madoj".

Gaila, kad „M. L." kolegijos rengėjai
 nesusiprato ta pat proga bent ant plikų
 „Jaunimo namų" sienų suruošti „M. Lie-
 tuvos" nuo pirmojo numerio parodėlės.
 Juk tie savaitraščio viršeliai visi buvo
 piešti dailininkės Vlados Stančikaitės-

Abraitienės, bent 10 metų gyvenusios
 mūsų tarpe ir savo paveikslais puošu-
 sios rengiamas parodas.

Tačiau, be kritikos ar ateičiai suges-
 tijų noriu nuoširdžiai pasidalinti, tuo,
 kas labiausiai mane sujaudino. Nesijuo-
 kite, prašau.

Nuėjau iš salės į tualetą apsitvarkyti
 — pasigražinti. Bufete dirba, plauna
 lėkštes, stiklines ir valgių įnagius mote-
 rys, ir... visos savo tarpe lietuviškai kal-
 ba. Netikiu savo ausimis. Dar brūkšte-
 liu šukas žilėje, dar lūkterėjusi braukiu
 raudoniū lūpas, o jos vis šneka lietuviš-
 kai: ... — dėk stiklines čia, lėkštes aš su-
 plausiu. Ogi, kai išeinu į jas — čia Zalu-
 bienė, Dirsytė, Petronilia, Seliokienė...
 — Čia lietuvės, čia ateitis. — Ir dar į glė-
 bį puola Guzikauskienė. — Čia mūsų
 Lietuva.

Ačiū, ne vien už vaišes, bet už lietu-
 višką žodį. — Jums V. Zelinos mote-
 rims, kuklioms, tylioms, kaip sapnas
 Lietuvos, man pasivaidenęs.

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

Halina Mošinskienė

ORIGINALUS BAZARAS I. SAJUN- GOS - ALIANČA

buvo pajvairintas Antano Augustaičio
 filatelijos paroda Lietuvos ženklų. Pir-
 mieji ženklai nuo 1918 m. Nepriklausomybės
 atgavimo įkainuoti skatikais. Tais laikais
 valiuta buvo auksinai ir skatikai. "Oficialiai
 litas įvestas 1922 m. spalio m. 2 d. Jis pakeitė
 iki tol krašte ėjusius vad. ost — pinigus,
 rublj bei markę bei iš jų išsilukštenusj
 auksiną" (.L. E. XVI t. 278 psl.) Tada pasirodė
 pašto ženklai jau atžymėti centais (1 litas
 — 100 centų).

A. Augustaičio kruopščiai ir labai
 tvarkingai paruošti stendai patraukė
 atsilankiusios publikos dėmesį. Tai yra
 miniatiūros visokių atžymėtinų įvykių
 jubiliejų atsikūriancios tautos, svarbių
 jų nepriklausomybės kovotojų, veikėjų,
 rašytojų, Rinkiniai suskirstyti epocho-
 mis.

Iš okupuotos Lietuvos, iš Kauno ir
 JAV-ų labai įdomūs lietuviški jubilieji-
 niai vokai — jų kelios dešimtys, daugu-
 moje pirmą kartą matyti. Tai parodo,
 kad p. Augustaitis susirašinėje su įvai-
 rių kraštų filatelais ir tuo pačiu pra-
 turtina savo stambios vertės, ypatingai
 Lietuvą liečiantį pašto komunikacijos

IŠNUOMOJAMAS

kambarys turistams, norintiems savait-
 galius ar atostogas praleisti Santų ku-
 rorte. Teirautis: Rua Godofredo Fraga,
 No. 173, José Menino, 11100 Santos.
 Tel. 37-1913

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ

NAUJŲJŲ METŲ

LINKI

VISIEMS KLIENTAMS, BIČIULIAMS
 IR PAŽĪSTAMIEMS

Stasys Korolkevičius

CASA STANISLAU LTDA

MEIAS, GUARDA CHUVAS - ARTEFATOS DE COURO EM GERAL

ARTIGOS PARA SENHORAS, BOLSAS, SOMBRINHAS

MALAS E CARTEIRAS

RUA 12 DE OUTUBRO, 176 - FONE: 260-4336 - LAPA - S. PAULO

PRANEŠIMAI

Šis kalėdinis MŪSŲ LIETUVOS numeris yra paskutinis šių metų numeris. Sekantis ML numeris išeis tik po Naujų Metų su sausio mėn. 8-tos dienos data.

PAMALDOS KALĖDŲ METU

V. Zelinoj Bernelių Mišios lietuviškai bus 22 val. Braziliskai 24 val.

Kalėdų dieną suma bus 11 val.

Brazilų pamaldų tvarka ta pati, kaip kitais sekmadieniais.

Mokoj Bernelių Mišios bus 22 val.

Kalėdų dienos mišios 8 val.

SPAUDOS VAJUS

Mūsų kolonijoje yra keli dosnūs MŪSŲ LIETUVOS Rémėjai, kurie kasmet stambesnia auka paremia mūsų spaudą. Šiomet spausdinamos mašinos skoloms sumažinti ir spaudai paremti vėl aukojo po 20.000 kruzeirų Petronélé Draugelytė Vosylienė ir Zigmās Šlepetys.

Dosniems spaudos rémėjams širdingiausia padėka ir geriausi linkėjimai.

Administracija

Greitai prabėgančių Kalėdų švenčių proga sveikiname parapijiečius bei visus geros valios lietuvius ir linkime, kad pastovi Kalėdų dvasia – Kristaus atnešta taika, ramybė, sugyvenimas, džiaugsmas – kartu su reikalinga sveikata lydėtų visus ir kiekvieną per šiuos naujus 1982 metus.

Asmeninės lietuvių šv. Kazimiero parapijos kunigai:

kun. Pranas Gavėnas, SDB
kun. Petras Urbaitis, SDB
kun. Petras Rukšys, SDB

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĖJA

OLGA VASILIAUSKAITĖ PENEDO MARCOS

Jai širdinga padėka ir geriausi linkėjimai.

Administracija

Naujus Metus

S U T I K S I M E

Sąjungos - Aliança Namuose

Rua Lituânia, 67 - Moóca

1981 METAIS GRUODŽIO MĖN. 31 DIENĄ 21 VALANDĄ

TELEFONAI: 93-5470; 274-5116;
92-3309

Per visus metus, kartas nuo karto yra lankomi ligoniai ir seneliai, kuriems yra teikiama parama. Švenčių proga gauta: – V. Zelinos Liet. Kat. Mot. Draug. Cr\$.5.000,00; pp. Narušių Cr\$.1.000,00; p. S. Petrokaitės Cr\$.300,00, Kun. Urbaičio Cr\$.3.000,00 ir pp. Šepetauskų Cr\$.1.000,00 – už kuriuos nupirkta reikalingų vaistų.

Dievas teatlygina visiems, kurie lankė, prisidėjo pinigine ir maisto produktų auka, Kun. P. Urbaičiui ir Kun. P. Rukšiui už dvasinę ir reikalui esant, pinigine paramą. Linkime visiems Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų.

Ligoniai, Seneliai ir
Labdaros Ratelis

SPAUDOS BALIUN ...

rinkinį. Sveikintina ir pati idėja bazaro metu tokią parodą suruošti. Tai yra paskatimas ir kitiems, viešų pobūvių proga ruošti, kad ir nedideles bet patrauklias parodas. Kiek man žinoma, L. Sąjunga turi gausiai labai įdomių fotografijų savo archyve, kur yra "jamžinti" įvairūs įvykiai organizacijos 50 metų gyvavimo ir darbuotės. Vertėtų ir tą turtą parodyti viešai kuria nors proga.

Turime savo tarpe menininkų, dailininkų, keramikos specialistų, rankdarbių siuvinėtojų ir audėjų – tai pastebėjome bazaro fantų gausoje.

Kartą į metus galima būtų suruošti "desfilę das modas" – moterų ir vaikų – visa tai tikrai pajvairintų tuos pobūvius, kur žmonės susirenka pasimatyti,

pasišnekėti prie užkandžių stalo.

Ypač reikia išnaudoti tai, kai kolonijoje, pasireiškia toks atsidavęs ir entuziastas, kaip Antanas Augustaitis, kuris tikru nuoširdumu prisideda savo ne vien gera valia, bet ir darbu. Ačiū už lietuvišką širdį.

**LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ
LAIMINGŲ 1982 METŲ**

ir tikrojo džiaugsmo.

Nuoširdžiai visiems linki
Vila Zelinos kunigai

Prel. P. Ragažinskas
Kun. A. Milius
Kun. V. Kavolis
Kun. F. Jokubauskas
Kun. J. Šeškevičius

Linksmų Kalėdų ir sėkmingų
Naujųjų Metų. Dieviškasis Kūdikėlis telaimina visus.
Tai sveikinimai ir linkėjimai,
kuriuos iš Kanados siunčia visiems tautiečiams

kun. Stasys Šileika, SDB